

TOKYO CAMİİ CUMA HUTBESİ

28 Ocak 2011

PEYGAMBERİMİZİN ÖRNEK DUALARI

Muhterem cemaat!

Bugünkü hutbemiz, Efendimiz'in (s.a.v.) hayatında duanın yeri ve O'ndan sadır olan dua örnekleri hakkında olacaktır. Bilindiği gibi dua kuldan rabbine bir yakarış, beşerî bir ihtiyaç ve kişinin Allah'a iman ettiğini gösteren önemli alametlerden birisidir.¹

Dua hakkında Hz. Peygamber'in hadislerinde çok geniş örnekler ve açıklamalar bulunmaktadır. O, "Dua, ibadetin özüdür"² buyurmuş, her vesileyle bizzat dua etmiş ve dostlarından da kendisi için dua etmelerini istemiştir.

Değerli Müslümanlar!

Hz. Peygamber, her fırsatta Rabbine dua ediyordu. Ölülere dua ediyor, dirilere dua ediyordu. Gündüzün aydınlığında, gecenin karanlığında, yağmur yağdığında, güneş veya ay tutulduğunda, kuraklık olduğunda, savaşta, barışta, yolculukta dua ediyordu. Özetle o, Rabbini asla unutmuyor, lisanı O'nu anmaktan hiç geri kalmıyordu.

Yeni bir elbise giydiğinde "Allah'ım, sana hamdolsun. Onu bana Sen giydirdin. Onun hayrını ve yapılış amacının en hayırlısını senden diliyorum" diye dua ediyordu.³ Nefsin hile ve aldatmalarından korunmak için de Rabbine el açarak: "Göz açıp kapayıncaya kadar da olsa beni nefsimi bırakma Allah'ım" diye yalvarıyordu.

Yatağına uzandığında tam bir teslimiyetle Rabbine niyazda bulunuyor: "Allah'ım, canımı sana teslim ettim, yüzümü sana çevirdim, işimi sana havale ettim, sırtımı sana dayadım,"⁴ diyordu

Hz. Peygamber (s.a.v.) sabahları

uykudan uyandığında, bir tür ölüm olan uykudan uyandıran Rabbine şöyle şükrederdi. "Bizi, öldürdükten sonra dirilten Allah'a hamdolsun... Dirilerek dönüşümüz de O'na olacak."⁵

Yine, ümmetine, bir günahın akabinde nasıl tövbe edileceğini öğretirken şu cümleleri mırıldanıyordu: "Allah'ım şüphesiz ben nefsimi çok zulmettim, günahları bağışlayacak olan yalnız Sensin. Öyleyse katından bir af ile beni bağışla..."

Bana merhamet et, çünkü bağışlaması ve rahmet çok olan sadece Sensin..."⁶

Efendimiz dualarında hastalara da yer verir, onlar için şifa dilerdi.

Kısacası, aziz cemaat, Hz. Peygamber, bir taraftan üzerine düşeni yapmakta kusur etmeden Peygamberlik görevini yerine getirmiş, diğer taraftan, bu duaların muhtevalarında da görüldüğü gibi rabbinin karşısında âcizliğini ve muhtaçlığını itiraf etmiş, bir anlamda "Ya Rabbi! Elimden gelen her şeyi yaptım. Elimden gelmeyen için sana el açtım" diyerek Allah'a dua ve niyazda bulunmuştur.

Son cümlelerimiz, Ulu Rabbimizin bize yakınlığını ve merhametini anlatan bir ayetin meâli olsun. Efendimize hitaben Rabbimiz buyuruyor ki: "**Kullarım sana, beni sorduğunda (söyle onlara): Ben çok yakınım. Bana dua ettiği vakit onların dualarına icabet ederim. O halde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar. (Bu şekilde) onların doğru yolu bulmaları ümit edilir.**"⁷

¹ Kehf Sûresi, 18/28

² Tirmizi, "Deavat", 1.

³ Ebû Dâvud, "Libâs", 1.

⁴ Buhari, Tevhîd, 34

⁵ Buharî, Deavât, 7.

⁶ Buhari, Ezan, 149, Müslim, Zikir, 48.

⁷ Bakara Sûresi, 2/186.